

N. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΠΡΟΣ

ΤΗΝ ΣΕΒ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1906 ΕΚΔΟΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

ΧΡΩΜΟΤΥΠΟΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η "ΕΛΠΙΣ",
ΑΔΕΛΦΩΝ Γ ΑΣΠΙΩΝ

1909

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ν. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

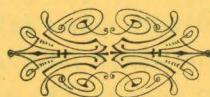
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΠΡΟΣ

ΤΗΝ ΣΕΒ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1906 ΕΚΔΟΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ
ΧΡΩΜΟΤΥΠΟΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η "ΕΛΠΙΣ",
ΑΔΕΛΦΩΝ Γ. ΑΣΠΙΩΤΗ
1909

Ν. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΠΟΜΝΗΜΑ

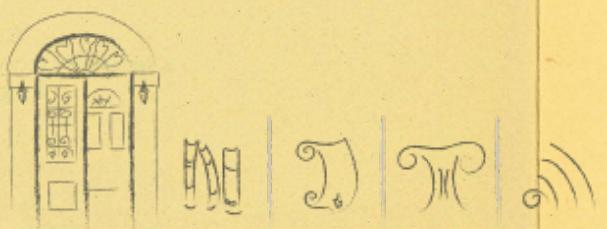
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Ἡ Σ. Κυβέρνησις, διὰ τοῦ μεγατίμου Προέδρου αὐτῆς, ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, δι' οὗ ἀναστέλλεται ἡ λειτουργία καὶ τοῦ Σχολείου τῶν Ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἐπὶ μίαν πενταετίαν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οἱ ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ ἀνέρχονται εἰς 1200 καὶ συνεπῶς εἰσὶν ὑπεράριθμοι.

Ἀναμφιθόλως ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ καλοῦ τοῦ συνειδότος καὶ ἐπὶ καλῷ προέβη εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, ἀτυχῶς ὅμως, τῇ εἰσηγήσει πεπλανημένων πληροφοριῶν, μεγάλην δὲ ἔνεκα τούτου αἰσθάνομαι τὴν λύπην, ὑποχρεούμενος, χάριν αὐτοῦ τῆς Πατρίδος τοῦ συμφέροντος, νὰ δηλώσω ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος πολὺ ἀπέχει τοῦ πραγματικοῦ, ὡς παρακατιῶν δι' ἀκριβεστάτων ὑπολογισμῶν θέλω ἀποδεῖξη.

Βεβαίως εἰδικὸς περὶ τὰ στρατιωτικὰ δὲν τυγχάνω, ἀν καὶ χάριν τῆς Πατρίδος ἡγάπησα τὸν στρατόν, δσον, πᾶς τὴν Πατρίδα πονῶν, ὀφείλει αὐτὸν νὰ ἀγαπᾷ, προκειμένου ὅμως περὶ θεσμοῦ, δστις, καθ' ἄπὸ στόματος ἀθανάτου ἀνδρός, τοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

φειμνήστου Τρικούπη, ίκουσα, προώρισται αδαπάνως χρονι-
μόταος νὰ ἀποθῇ τῇ ἀτυχούσῃ Πατρίδι, ὡς τοῦτο τρανῶς ἀ-
πεδείχθη κατὰ τὸν ἀτυχῆ ἥμιν τοῦ 1897 ἀγῶνα καὶ ὡς δια-
πρεπεῖς ἀξιωματικοί, οὐχὶ ὀλίγοι, διαπροσίως τοῦτο κηρύ-
τουσιν, εἰδικῶς ἐμελέτησα καὶ ἴσχολονθην, ὡς γνωστόν, δισον
οὐδεὶς ἵσως ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐκ τοῦ πλησίου μάλιστα, ἀφοῦ ὁ
θεσμὸς οὗτος λίαν ἐπιτυχῶς λειτουργεῖ ἐν Κερκύρᾳ, δύναμαι
δὲ ἀνελλιπῶς πᾶσαν τὸ ἐπ' ἐμοὶ νὰ παράσχω πληροφορίαν,
δύναμέννυν νὰ συντελέσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλτάτης ἥμιν Πα-
τρίδος, καθῆκον μου θεωρῶν τοῦτο, οὐ μόνον πρὸς τὴν Πα-
τρίδα, ἀλλὰ καὶ πρὸς Αὐτὴν τὴν Σ. Κυβέρνησιν τῆς Χώρας.

Ἐχω λοιπὸν τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω ὅτι οἱ ἔφεδροι
ἀξιωματικοὶ ὅλως ἀνακριθῶς ἀναγράφονται 1200. Οἱ μάχιμοι
ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ μετὰ τῶν Ἐθνοφρούρων τοιούτων ἀνέρ-
χονται σήμερον εἰς 651, μετὰ δὲ μίαν πενταετίαν, ἀναστελ-
λομένης τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς, θὰ ὅσι μόνον 326
καὶ ἴδού·

Οἱ ἀπὸ τῆς Σχολῆς μέχρι σήμερον ἔξελθόντες μὲ τὸν βαθὺὸν
τοῦ Ἐφέδρου ἀνθυπολοχαγοῦ ἀνέρχονται εἰς 903

Ἐξ αὐτῶν ὅμως δέον νὰ ἀφαιρεθῶσιν οἱ ἀκόλουθοι.

Ἀποβιώσαντες	46
Πεσόντες κατὰ τὰς μάχας τοῦ 1897	13
Θανόντες ἐκ τῶν κακουχιῶν τῆς ἐκστρατείας .	19
Καταταγέντες εἰς τὴν χωροφυλακὴν	13
Μονιμοποιηθέντες ἰατροὶ	2
Ομοιοι Φαρμακοποιοὶ	2

Ἀποκαταστάνιες ἐν Νέᾳ Τύρκῃ, Εύέλπιδι Ἀκρω-
τηρίῳ, Aden, Σικάγω, Πεκίνω, Καΐρω, ἐκτὸς τῶν ἐν
Εὐρώπῃ, ὅπόθεν δὲν εἶναι βεβαία ἡ προσέλευσίς των
ἐν ἀνάγκῃ

18

Ἐις μεταφορὰν 113 — 903

Ἐκ μεταφορᾶς 113 — 903	
Παθόντες τὰς φρένας, ἐξ ὅν εἰς ἐν τῷ φρενοκομείῳ	4
Εἰς τὸ Ἰππικὸν μονιμοποιηθεῖς	1
Εἰς Ἰππευτικὴν Σχολὴν Μοδένης	2
(Ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ σπουδάζουσι 15 Βούλγαροι)	
Ἴερεῖς	3
Ἐν ὅλῳ 123 — 123	

Μένουσιν ἀξιωμ. 780

Ἐξ αὐτῶν ὅμως μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των ἐκ τῶν τά- ξεων τοῦ στρατοῦ, ἀποπερατώσαντες ἐν τῷ Πανεπι- στημάτῳ καὶ τῷ Πολυτεχνίῳ τὰς ἑαυτῶν σπουδάς, ἀνηγορεύθησαν ἰατροὶ	52
Φαρμακοποιοὶ	19
Ἐλαβον πτυχίον τηλεγραφητοῦ	58

ἵτοι ἐν ὅλῳ 129

οὓς ἡ Κυβέρνησις, ἀπόλυτον ἔχουσα ἀνάγκην αὐτῶν ἐν ἐπιστρατεύσει ἡ πολέμῳ, θέλει χρονιμοποιήση,	
ώς καὶ κατὰ τὸ 1897, κατὰ τὰ ἐπαγγέλματά των, δηλ.	
ώς ἰατρούς, φαρμακοποιοὺς καὶ τηλεγραφητὰς καὶ	
συνεπῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν μαχίμων ἔφεδρων ἀξιωματι- κῶν θὰ ἐλαττωθῇ κατὰ	129

καὶ οὕτω θὰ ἔχωμεν μόνον μαχίμους ἀξιωματικοὺς ἐξ ὅν οἱ 312 ἔχουσιν ἡδη, ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας των, μεταβῆ εἰς τὴν Ἐθνοφρούραν.

Ἄς ἔξετάσωμεν τῷρα πόσοι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ
θὰ εἴναι μετὰ πέντε ἔτη, ἀν ἀνασταλῇ ἡ λειτουργία
τῆς Σχολῆς ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

Ἐκ τῶν ἀνω ἀξιωματικῶν 651 δέον νὰ ἀφαιρεθῶσιν
ἐν πρώτοις οἱ κατ' ἀναλογίαν μέλλοντες νὰ λείψωσιν

'Εκ μεταφορᾶς	651
εἰς τὴν πενταετίαν, ἀνερχόμενοι κατ' ἐλάχιστον εἰς	29
θὰ μείνωσιν	622
'Αλλὰ μετὰ πέντε ἔτη, ὅτοι κατὰ τὸ 1911, κατὰ τὸν Ἐλεγχὸν τῶν εἰς τὸ Στέλεχος τῆς ἐφεδρείας ἀνη- κόντων ἀξιωματικῶν, θὰ ἔχωσι μεταβῆ εἰς τὴν Ἐφε- δούσιαν τῆς Ἐθνοφρουρᾶς (ἡλικίας 41 — 51) (θὰ ῶσι δηλ. πολῖται)	
296	
326	

"Ωστε θὰ μένωσι μόνον ἀξιωματικοὶ
ἔξ ὅν 181 θὰ ἦναι ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ καὶ 145 ἐθνο-
φρουροὶ τοιοῦτοι. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς
Ἐθνοφρουρᾶς δύνανται κατὰ τὸν Νόμον νὰ κληθῶσιν
εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐφεδρείας τοῦ ἐνεργοῦ στρα-
τοῦ, διὰ τοῦτο συνυπολογίζω καὶ τούτους ἐν τῷ ἀριθ-
μῷ τῶν εἰς τὴν ἐφεδρείαν ὑπαγομένων καὶ οὕτω ἔ-
χομεν ἐν συνόλῳ ἀξιωματικοὺς ως ἄνω 326
ὅλιγωτέρους δηλ. ἐκείνων, οὓς εἶχομεν κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ
1897, δε τὸ σαν 355, εἶχομεν δέ, ως γνωστόν, παροιμιώδη ἐλ-
λειψιν ἀξιωματικῶν.

Ποῦ εἶνε λοιπὸν οἱ 1200 ἐφεδροὶ ἀξιωματικοί, οἵτινες τοσοῦ-
τον ἀνακριθῶσι ἀναφέρονται; Καὶ ἀν ὑπολογισθῶσι καὶ οἱ ἀ-
πόστρατοι γέροντες ἀξιωματικοί, ἀνερχόμενοι, κατὰ τὸν αὐτὸν
Ἐλεγχὸν τῶν εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἀνηκόντων ἀξιωματικῶν, εἰς
200 περίπου, ποῦ εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν 1200; Ἀλλως, οἱ ἔνε-
κεν δρίου ἡλικίας ἀποστρατευθέντες καὶ συνεπῶς μὴ θεωρού-
μενοι ἵκανοι πρὸς στράτευσιν ἐν εἰρήνῃ, εἶναι δυνατὸν νὰ θε-
ωρηθῶσι τοιοῦτοι ἐν πολέμῳ; Ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ θεωρῶν-
ται καὶ ἐν εἰρήνῃ ἵκανοι πρὸς τοῦτο καὶ οὕτω οἰκονομοῦνται
καὶ αἱ τόσαι ἐνιαύσιαι συντάξεις. Ἔξ αὐτῶν οἱ δυνάμενοι μό-
νον ἐν ταῖς πόλεσι δύνανται νὰ χρησιμοποιήσωσι πρὸς ἐκγύ-
μνασιν τῶν νεοσυλλέκτων, ὅλιγιστοι δὲ ἐν τοῖς Ἐπιτελείοις.

Οὐδὲν πλέον. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸ 1897, ἐξ ἀνα-
ποδράστου ἀνάγκης, ἔχοντι μοποιήθησαν καὶ τινες ἐξ αὐτῶν,
διότι οἱ νέοι Ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ ἐκ τῆς Σχολῆς, ως εἴπομεν
ἀνωτέρω, ὥστα ὅλιγιστοι, μόνον 355, ἀλλ᾽, ως πάντες ἐνθυ-
μούμεθα, τοιαύτη καὶ τοσαύτη ὑπῆρχεν ἐλλειψις ἀξιωματι-
κῶν, ὥστε ὀλόκληρα Τάγματα νὰ διοικῶνται ὑφ' ἐνὸς Ταγμα-
τάρχου καὶ ἐνὸς ἀνθυπολοχαγοῦ, λόχοι δὲ καὶ διμοιρίαι ὀλό-
κληροὶ ὑπὸ ἀνθυπολοχαγῶν, λοχιῶν καὶ δεκανέων νὰ διευ-
θύνωνται!

Καὶ ἐν τούτοις, τρεῖς μῆνας πρὸ τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων γε-
γονότων, ἀκριβῶς δηλ. κατὰ τὴν 4ην Δεκεμβρίου τοῦ 1896,
ὑπεβάλλετο ὑπὸ τῆς τότε Κυβερνήσεως εἰς τὴν Βουλὴν νο-
μοσχέδιον, δι᾽ οὗ διελύετο τὸ Σχολεῖον τῶν Ἐφεδρῶν Ἀξιω-
ματικῶν ἐπὶ τῷ ἀνακριθεὶ λόγῳ ὅτι οἱ ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ
ἥσαν ὑπεράριθμοι! Ἀλλ᾽ ἡ Βουλὴ ἐκείνη δὲν προέφθασε νὰ
ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ, ἀλλὰς, ἐπρόκειτο καὶ νὰ ἀπο-
συρθῇ τῇ ἐνεργείᾳ ἐπιφανοῦς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ βουλευ-
τοῦ, δστις καὶ σύμερον τιμῆ τὸ βουλευτικὸν ἐδώλιον, διότι
ἐπῆλθεν ὁ ἀτυχῆς πόλεμος, δστις καὶ ἡλίου φαεινότερον ἀπέ-
δειξεν ὅποσον ὀλίγοι ὥστα οἱ ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ, καὶ οὐ-
χὶ ὑπεράριθμοι, ἐδίκαιωσε δὲ πληρέστατα ἐκείνους, οἵτινες
δὲν συνεμερίζοντο τὴν ἰδέαν τῆς διαλύσεως τῆς Σχολῆς, ως
καταστρεπτικὴν διὰ τὸ Ἐθνος.

Ἡ συμερινὴ περίστασις εἶναι ἀπαράλλακτος, διότι δὲν πρέ-
πει νὰ λησμονῶμεν ὅτι, ἐκάστου ἔτους παρερχομένου, μία
ἀπογραφὴ ἐφεδρῶν ἀπόλλυται διὰ τὸ Στράτευμα, ως ἐκ τῆς
παρερχομένης ἡλικίας τῶν ἀποτελούτων αὐτῆν, μεταβαινόν-
των κατὰ τὸ 31ον ἔτος τῆς ἡλικίας των εἰς τὴν Ἐθνοφρου-
ρᾶν καὶ κατὰ τὸ 41ον εἰς τὴν Ἐφεδρείαν τῆς Ἐθνοφρουρᾶς
καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἀλλὰ τὰ παθήματα τοῦ παρελθόντος εἶναι ἀνάγκη, εἶπερ
τοῦ παρελθόντος σύμερον, νὰ γίνωσιν ἡμῖν μαθήματα.

Ίδομεν νῦν ὁπόσων ἀξιωματικῶν ἐφέδρων ἔχομεν ἀνάγκην
ἐν τυχούσῃ ἐπιστρατεύσει.

Κατὰ τὴν πεφωτισμένην γνώμην τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Βοσσέρο, ἥτις εἶναι γνώμη ταὶ ἐπιφανῶν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ ἀξιωματικῶν, ἡ Ἑλλὰς δέον νὰ ἔχῃ διαθεσίμους πάντοτε περὶ τὰς **2500** ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς διὰ μίαν Στρατιὰν 120 χιλιάδων ἀνδρῶν, οὐχὶ ἀνθυπολοχαγοὺς μόνον, ἀλλ' ὄλων τῶν κατωτέρων βαθμῶν, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ συμπεριλαμβανομένου, προσθιαζομένους ἐκάστοτε ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ ἐπὶ ὠρισμένων προσόντων, κατόπιν τῶν κατ' ἕτος ἀναποδράστων γενικῶν γυμνασίων ἐν στρατοπέδῳ, πρὸς τοῦτο δὲ κατὰ τὴν ἴδιαν τῶν ἀνωτέρω πεφωτισμένην γνώμην, δέον νὰ ὑφίσταται διαρκῶς μία Σχολὴ Ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, εἰς ἦν εἰσερχόμενοι οἱ πλέον μεμορφωμένοι νέοι, νὰ ἔξερχωνται ἐξ αὐτῆς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐφέδρου ἀνθυπολοχαγοῦ. Ἔτι δὲ μᾶλλον ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον **διαρκῶς** ἡ Ἑλλάς, ἀφ' οὗ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Χώρας δὲν ἐπιτρέπουσι νὰ ἔχωμεν ἐν εἰρήνῃ πλειοτέρους μονίμους ἀξιωματικοὺς τῶν ἥδη ὑπαρχόντων, δέον μάλιστα, **ποδὸς μείζονα ἐλάφρουντιν τοῦ προϋπολογισμοῦ**, οἱ ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ τῶν κατωτέρων βαθμῶν, ἔννοεῖται, νὰ ὅσι πλειότεροι κατ' ἀναλογίαν τῶν μονίμων τοιούτων. Ἡ δαπάνη, ἀλλως, τῆς συντηρήσεως τοῦ ἀπαραιτήτου Σχολείου τυγχάνει λόγου ἀναξία, γνωστοῦ ὅντος ὅτι καὶ τὸ Κτίριον ἐν τῷ Νέῳ Φρουρίῳ Κερκύρας εἶναι δημόσιον, καὶ οἱ καθηγῆται καὶ οἱ γυμνασταὶ καὶ ἐν γένει ὀλον τὸ προσωπικὸν δὲν λαμβάνει ἐπιμίσθια, οἱ δὲ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν Σχολήν, ἀναστελλομένης τῆς λειτουργίας αὐτῆς, θὰ κατατάσσωνται εἰς τὸν Στρατόν, ἀτε ὅντες κληρωτοί. Προκειμένου δὲ νὰ ἀνασταλῇ ὁ νέος ὁργανισμὸς τοῦ στρατοῦ ἐπὶ μίαν πενταετίαν, οἱ ἔξερχόμενοι ἐκ τῆς Σχολῆς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, θὰ πληρώνωνται κατὰ τὸν παλαιὸν ὁργανισμόν, δηλ. δὲν θὰ πληρώ-

νωνται, γνωστοῦ ὅντος ὅτι μόνον κατὰ τὸν νέον ὁργανισμὸν τοῦ στρατοῦ λαμβάνουσιν οὔτοι ἐπὶ τρίμηνον τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ των.

Ἡ ἀναλογίᾳ, ἀλλως, τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν παρ' ἄπασι τοῖς στρατοῖς ἐν καιρῷ πολέμου εἶνε 1 : 20, ἀντιστοιχεῖ δηλ. εἰς ἀξιωματικὸς πρὸς 20 ἀνδρας, ὥστε δι' 60.000 ἀνδρῶν, περὶ δὲ προνοοῦσι τὰ ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια, ἀπαιτοῦνται ἐν συνόλῳ 3000 ἀξιωματικοὶ παντὸς βαθμοῦ καὶ Σώματος. Μονίμους ἀξιωματικοὺς παντὸς βαθμοῦ καὶ ὅπλου ἔχομεν 1800 περίπου, ὥστε μᾶς λείπουσιν ἐφεδροὶ τοιοῦτοι **περὶ τοὺς 1200**. Θὰ ἔχωμεν δὲ μετὰ μίαν πενταετίαν μόνον 326! Ἐὰν δὲ μίαν ἡμέραν λάβῃ ἡ Ἑλλὰς ἀνάγκην νὰ κινητοποιήσῃ διπλάσιον ἀριθμόν, ἥτοι 120 χιλιάδας ἀνδρῶν, θὰ παρουσιασθῇ ἀνάγκη 2400 ἀξιωματικῶν ἐφέδρων, ὅσους δηλ. ὁ στρατηγὸς Βοσσέρ ἐγνωμοδότησε καὶ ἀνευ τῶν ὁποίων κινητοποίησις τοῦ Στρατοῦ ἐν Ἑλλάδι εἶναι δῆλως ἀδύνατος.

Σχολὰς Ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἔχουσι καὶ ἄλλα Κράτη, πρωτίστως δὲ ἐκεῖνα, δὲν τὰ οἰκονομικὰ δὲν ἐπιτρέπουσιν ἐν εἰρήνῃ νὰ ἔχωσιν ἐπαρκῆ στελέχη δι' ἐπιστράτευσιν ἢ πόλεμον.

Τὰ πτωχὰ Κράτη πρωτίστως. Εἶναι εἶδος Ἐλβετικοῦ συστήματος, νὰ ἔχῃ δηλ. ἐν Κράτος ἀδαπάνως στρατόν.

Αὐτὴν ἡ Βουλγαρία, λαβοῦσα ἐξ ἥμῶν Κανονισμοὺς καὶ λοιπὰ ἐν ἐτεί 1893, ἔχει ἥδη 2 Σχολὰς Ἐφέδρων, μίαν ἐν Σόφιᾳ καὶ ἐτέραν ἐν δευτερευούσῃ πόλει, ἃς περὶ πολλοῦ ποιοῦνται σὶ Βούλγαροι, μηδέποτε δὲ μελετῶσι κατάργησιν ἢ ἀναστολὴν τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ἥδη δὲ ἰδρύει καὶ Σχολὴν Ἐφέδρων Τπαξιωματικῶν, ὅμοιαν τῇ ὁποίᾳ ἔργον εύχης θὰ ἥτο νὰ ἡθέλομεν ἰδρύσῃ καὶ ἡμεῖς, ὅπως ἔχωμεν ἐν ἀνάγκῃ καὶ Σῶμα ὑπαξιωματικῶν ἐφέδρων καὶ οὐχί, ὡς τό γε νῦν ἔχον, ὅτε οἱ ὑπαξιωματικοὶ μένουσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἐντάσσονται τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

ξίν των, μὲν μόνην τὴν ἐλπίδα εἰσαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἐκλειπούσης δὲ τῆς ἐλπίδος ταύτης εἰς αὐτούς, ἀθρόοι θὰ ἀπελύοντο τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἐπὶ σημαντικῇ βλάβῃ τοῦ Στρατεύματος, οὕτινος ἀποτελοῦσι τὰ νεῦρα.

Αἱ Σχολὰὶ Ἐφέδρων, αἱ ἀντιπροσωπεύουσαι τὴν Ἑλλα-
φρυνδίν τοῦ Προϋπολογισμοῦ, τὴν οἰκονομίαν, οὐδέ-
ποτε διαλύονται. Οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν ἀναστέλλεται ἡ λειτουρ-
γία αὐτῶν. Οὐδέποτε οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ εἶναι ὑπεράριθ-
μοι. Ἡδύνατο νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐξ ἀναποδρά-
στου ἀνάγκης καὶ ἐπὶ προφανεῖ ζημίᾳ καὶ θυσίᾳ τοῦ Ἐθνους,
ἐὰν τὸ Δημόσιον ὑπεβάλλετο εἰς δαπάνας χάριν αὐτῶν ἐν εἴ-
ρηνῃ, ἀλλ’ οἱ ἔφεδροι εἰμεθα πάντες πολῖται, μετερχόμενοι
τὰ ἐπαγγέλματα ἡμῶν καὶ γάνον εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος
προσερχόμενοι. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ δνομάσῃ δαπάνην τὸ
ποσὸν τῶν 20.000 δραχμῶν, αἵτινες ἀπαιτοῦνται πρὸς συντή-
ροσιν τῆς Σχολῆς, ἀπέναντι προϋπολογισμοῦ 20 τόσων ἑκα-
τούμματος, δαπανούμενων κατ’ ἔτος διὰ τὸ λοιπὸν Στράτευμα.

Ἡδη ὀλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς μιᾶς φωνῆς συνηγορεῖ, εἴπερ
ποτε καὶ νῦν, ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν προπαρασκευῶν τῆς
Χώρας, δευτέρα γνώμη περὶ τούτου δὲν ὑπάρχει, μήτε νὰ ὑ-
πάρξῃ δύναται. Τὸ μόνον πρόσκομμα δπερ παρουσιάζεται εἰς
ἡμᾶς εἶναι τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, εἶναι τὸ χρῆμα. Καὶ
ἐν τούτοις, ἐν ᾧ μᾶς ἐπαρουσιάσθη, ὡς σπὸ μηχανῆς θεός,
θεσμὸς ἀριστος, θεσμὸς σοφός, θεσμὸς ἐπίκαιρος, ἐν ἐκ τῶν
ἔργων τοῦ ἀθανάτου Τρικούπη, ὅστις συνεχῶς ἐπανελάμβανε
«Μίαν ἡμέραν θὰ ἐννοιθῇ ἡ χονδρικότης αὐτοῦ τοῦ
Θεσμοῦ» δι’ οὐ ἀντὶ Ἑλλαχίστης δαπάνης νὰ δυνάμεθα νὰ
ἔχωμεν ἐν ἐπιστρατεύσει ἥ πολέμῳ ἐπαρκῆ ἀριθμὸν στελεχῶν,
ἐπαρκῆ ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν φιλοτίμων καὶ μεμορφωμένων,
κατ’ οὐδὲν ὑστερούντων τῶν μονίμων συναδέλφων των, ὡς
τοῦτο πασιδήλως ἀπέδειξεν ὁ ἄγων τοῦ 1897, ἐν τούτοις κρί-

μασιν οἵς οίδε Κύριος, ἐν μόνον ἔχομεν οἱ πολλοὶ ἐν τῷ νῷ, πῶς
νὰ θέσωμεν ἐκποδῶν τὸν εὔεργετικὸν αὐτὸν θεσμόν, πότε διὰ
φανταστικὰς οἰκονομίας, ὡς κατὰ τὸ 1893, πότε δι’ ἀνυπάρ-
κτους καὶ φανταστικοὺς ἀριθμούς, ὡς κατὰ τὸ 1896 καὶ σῆμε-
ρον, θεσμόν, λέγω, ἀποδειχθέντα σωτήριον καὶ δν διαπρεπῆς
ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ ὠνόμασε τὸ ἐπιτυχέ-
στερον στρατιωτικὸν νομοθέτημα τῆς τελευταίας εἰκο-
σαετίας.

Ταῦτα πάντα καθῆκον μου ἵερὸν καὶ ὑπέρτατον ἐθεώροσα
νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ὅπως μελετήσῃ ἐμ-
βριθῶς καὶ ἐξετάσῃ, μετὰ δὲ ὕριμον σκέψην ἀποφανθῆ περὶ
τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος, ὅπερ ἐνδιαφέγει τὸν
Ἑλληνισμὸν ὀλόκληρον καὶ ἵνα μὴ μίαν ἡμέραν ἡ Ἑλλὰς
εύρεθῇ ἄνευ στελεχῶν, ἄνευ ἀξιωματικῶν καὶ δὴ ἔφεδρων
τοιούτων, οἵτινες, ἀλλως, κατὰ τὸν ἄγωνα τοῦ 1897, εὐόρκως
καὶ πιστῶς ἐξεπλήρωσαν τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον, ἀφ’
οὗ, ὡς εἶπον, 13 ἐπεσαν εἰς τὰς μάχας, 19 ἀπέθανον ἐκ τῶν
κακουχιῶν τῆς ἐκστρατείας, 86 ἐτραυματίσθησαν, ἐξ δυν 3, ὡς
ἐκ θαύματος, ἐσώθησαν, ἐν δλω δηλ. 118 ἐκ τῶν 355, οἵτι-
νες πάντες ἐφάνησαν καθ’ ὅλα ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τοῦ
Ἐθνους.

Ολῶς δὲ ἀσχέτως νῦν πρὸς δσα ἐρρέθησαν ἀνωτέρω, ἡ
Σχολὴ τῶν Ἐφέδρων, λειτουργοῦσα ἐπιτυχῶς ἐν Κερκύρᾳ,
τῇ πρώτῃ Ἑλληνικῇ πόλει τοῖς ἐκ τῆς Ἐσπερίας ἐρχομένοις,
ἀποτελεῖ ἐν Ἐθνικὸν κόσμημα, εὐπροσώπως καὶ ἐπαξίως ἀν-
τιπροσωπεύουσα τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, τὴν δύναμιν τοῦ
Ἐθνους, ἀπέναντι τῶν ἱεράστοτε ἐπισκεπτομένων τὴν νῆσον
μας Ἰσχυρῶν τῆς Γῆς, ἄκρον συγχρόνως προξενοῦσα τὸν ἐν-
θουσιασμὸν τοῖς ἐκ τοῖς ἀπέναντι δούλης Ἑλλάδος καθημε-
ριῶν ἐνταῦθα προσερχομένοις.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, οὐδόλως ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ Σ. Κυ-
βερνήση ἐμφορούμενη ὑπὸ τῶν πατριωτικοτέρων αἰσθημά-
τος μουσείο Ληξούριου
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΤΟΙΧΙΤΑΝ . Λ Η Ο Λ Α Υ Ζ

των, θέλει λάβη ὑπ' ὅψει τοὺς ἀνωτέρω ἀλανθάστους ὑπο-
λογισμοὺς καὶ θέλει πρᾶξη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι τὸ συμ-
φέρον τοῦ Ἐθνους ἡμῶν ὑπαγορεύει.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 23 Ἀπριλίου 1906.

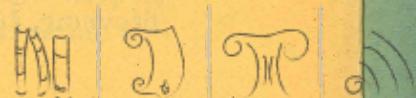
Εὐπειθέστατος

Ν. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ

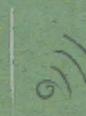
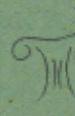
Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ Ὑπουργάτος τούτου πρὸς τὴν Σ.
Κυβέρνησιν, πεισθεῖσα αὕτη περὶ τῆς ἀναμφισβητήτου ἀκρι-
βείας τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἀριθμῶν καὶ τῆς βλάβης,
ἵτις ἥθελεν ἐπέλθῃ εἰς τὸ Στράτευμα ἐκ τῆς διακοπῆς τῆς
λειτουργίας τοῦ ἐν λόγῳ μεγάλης χρονιμότητος θεσμοῦ, ἀ-
πέσυρεν ἀμέσως τὸ ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον καὶ ἥδη ὁ Θε-
σμὸς τῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν ἀνελλιπῶς λειτουργεῖ ἐπ'
ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος καὶ τιμῆς τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων.—

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL.52.Φ12.0030

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ